

Apariția și dezvoltarea creștinismului în sec. I, d.Hr.

a) Contribuțiile romanilor la favorizarea formării creștinismului

Dinainte de venirea lui Hristos romanii, în vremea aceea un popor idolatric, au contribuit la pregătirea religioasă pentru venirea Lui. Așa i-a folosit Dumnezeu pe aceștia, care nu-L cunoșteau, a să contribuie la împlinirea voii Sale.

Spre deosebire de toate celelalte popoare dinaintea lor, romanii aveau un sentiment al unității, sub o lege universală. Acest sentiment al solidarității omului a creat un mediu favorabil pentru primirea unei evanghelii care proclamă unitatea rasei umane prin faptul că toți oamenii se găsesc sub pedeapsa păcatului și că tuturor li se oferă o salvare care îi face să fie parte dintr-un organism universal, Biserica creștină, Trupul lui Hristos.

Astfel se explică faptul că Evanghelia propovăduită de către noua formație comunitară, creștinismul a prins rădăcini cu atâta ușurință pe teritoriul Imperiului Roman.

b) Contribuțiile intelectuale ale culturii elene asupra formării și dezvoltării creștinismului

Oricât de hotărâtoare a fost pregătirea Roma pentru apariția creștinismului ea a fost umbrită de mediul intelectual oferit de gândirea elenă.

Metropola Romei poate fi considerată drept mediu politic al creștinismului, dar Atena capitala Greciei a fost cea care ajutat la asigurarea unui mediu intelectual pentru propagarea evangheliei.

Influența elenă sub care s-a format și s-a dezvoltat Republica Romană se resimte până în zilele noastre în doctrinele teologice ale bisericilor istorice creștine, fie aceste occidentale catolice sau orientale ortodoxe.

Este interesant cum într-un Imperiu latin-roman, limba universală a devenit și a cucerit lumea intelectuală, limba greacă.

Astfel se explică și faptul istoric, de ce noul testament și vechiul testament au fost răspândite în limba oficială, vorbită în imperiu, limba greacă

Cu toate că imperiul roman a fost distrus la sfârșitul secolului al V-lea, dialectul Atenian care a fost limba literaturii clasice a vremii a devenit limba pe care chiar și Alexandru cel Mare, armatele sale, negustorii eleni au îmogățit-o și au răspândit-o în toată lumea amediterană cunoscută între anii 338-146 î.Hr.

Acest dialect al oamenilor de rând se numește koine spre deosebire de greaca clasică care a fost dialectul prin care creștinii de mai târziu au făcut contactul cu popoarele lumii Antice în care mai apoi au scris Noul Testament, iar iudeii din Alexandria au scris Septuaginta doar în zilele noastre au desoperit lingviștii că limba Noului Testament de fapt este dialectul Koine, vorbită atunci de poporul de rând al Imperiului.

Filozofia greacă a pregătit apariția istorică a creștinismului prin faptul că a distrus religiile mai vechi..

Astfel se explică istoric apariția și existența multor curenși filozofici în Imperiul Elen, iar apoi în Imperiul Roman.

Istoria și literatura greacă îi convingea pe greci să fie interesați de întrebările legate de bine și de rău, precum și de viitorul omului.

În perioada venirii lui Isus Hristos pe pământ oamenii au înțeles insuficiența rașionii politeismului.

Oamenii au început să se gândească la existența păcatului, cât și la răsumpărare, astfel la apariția creștinismului oamenii din Imperiul Roman au fost mai receptivi la o religie care a oferit o aprobare spirituală a vieții.

c) Contribuțiile evreilor la formarea și dezvoltarea creștinismului primar

Contribuțiile religioase la împlinirea vremii le includ atât pe cele ale grecilor , romanilor, pe cât și cele ale iudeilor.

Oricât de mult ar fi influențat cultura grecilor și a romanilor creștinismul, contribuția iudeilor iese în evidență ca un fel de promotor la impulsivarea noii credințe creștine.

Creștinismul s-a dezvoltat în mediul politic al Romei, pe temeiul intelectual al gândirii grecești , dar legătura lui cu Iudaismul a fost mult mai creativă și esențială, astfel Iudaismul poate fi considerat ca rădăcina și tulpina pe care avea să înflorească trandafirul creștinismului

Poporul evreu în contrast cu grecii și romanii, nu a căutat să-L descopere pe Dumnezeu prin rașionea umană. Evreii erau convinși de existența unicului Dumnezeu, căruia i-au acordat necondiționat închinarea care i se cuvine. Această credință și convingere au moștenit din tată în fiu, începând de la Avraam și de alți concători ai nemului lor.

Astfel Ierusalimul în aceeași măsură a devenit centrul Iudismului în care a avut și contribuția majoră la apariția noii credințe creștine . La un moment dat nici pentru ideile, dar nici pentru creștini nu era străină ideea accentuată de către Hristos, prin care a afirmat că salvarea umană să fie “de la iudei”. (Ioan 4:22)

Ei erau convinși că din această mică națiune situată la răscrucea de drumuri dintre Asia, Africa și Europa urma să vină Salvatorul . Astfel Iudaismul a asigurat apariția creștinismului și un timp a dat adăpost religiei nou-născute.

În contrast cu caracterul general al religiilor păgâne, Iudaismul se caracteriza a un monoteism sănătos . Aici subliniem faptul că niciodată după întoarcerea din cei 70 de ani din robie babiloniană, evreii nu au mai căzut în idolatrie. Zeii păgânilor erau idoli pe care îi detestau proorocii în mod clar. Acest monoteism de înaltă ținută a fost răspândit de către sinagogile exiatente în jurul Mării Mediterane în timp de 3 secole înainte de venirea lui Hristos.